

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Lesopoľnohospodársky majetok ULIČ**, štátny podnik, Ulič, IČO X., zastúpeného **JUDr. I. S., advokátkou, H.**, proti žalovanému **Krajskému lesnému úradu v Prešove**, Masarykova 10, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného z 19. marca 2009 č. 09/00142-FA, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. mája 2010, č. k. 3S/14/09-60, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 28. mája 2010, č. k. 3S/14/09-60 vo výroku, ktorým bolo konanie zastavené **p o t v r d z u j e .**

Výrok o náhrade trov konania **m e n í** tak, že žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov prvostupňového konania.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd konanie zastavil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť právnej zástupkyňi žalobcu trovy konania vo výške 444,03 eur. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktoré žiadal zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V priebehu konania žalovaný súdu oznámil,

že na základe protestu prokurátora Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky rozhodnutím č. 2320/2009-730/1072 z 10.06.2009 napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušilo. Rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky bolo napadnuté rozkladom, o ktorom rozhodol vedúci ústredného orgánu štátnej správy na základe ním ustanovenej osobitnej komisie podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní rozhodnutím č. 3728/2009-420 z 19.02.2010 tak, že rozkladu nevyhovelo a rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky z 10.06.2009 potvrdilo.

Na základe tejto skutočnosti právna zástupkyňa žalobcu podaním z 19.04.2010 oznámila, že žalobu berie späť a žiadala priznať náhradu trov konania podľa § 250h OSP. Uviedla, že z listu Krajského lesného úradu v Prešove z 09.04.2010 je zrejme, že žaloba bola podaná dôvodne a iba v dôsledku protestu prokurátora došlo k odstráneniu nezákonnosti, na ktorú poukazoval v žalobe aj žalobca.

Keďže žalobca v súlade s ustanovením § 250h ods. 2 OSP vzal žalobu späť, krajský súd podľa § 250d ods. 3 OSP konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP. Uviedol, že k zrušeniu napadnutého rozhodnutia došlo na základe protestu prokurátora, v dôsledku čoho vzal žalobca žalobu späť. Nakoľko žaloba bola podaná dôvodne, priznal žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia vyčíslil podľa §11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za tri právne úkony: prevzatie a príprava v hodnote právneho úkonu 115,90 eur + režijný paušál 6,95 eur, spísanie žaloby v hodnote úkonu 115,90 eur + režijný paušál 6,95 eur a späťvzatie žaloby na základe výzvy súdu v hodnote úkonu 120,23 eur + režijný paušál 7,21 eur, čo spolu predstavuje 373,14 eur. Právny zástupca žalobcu si uplatnil aj 19 % DPH vo výške 70,89 eur. Trovy právneho zastúpenia teda tvorili spolu sumu 444,03 eur.

Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie žalovaný. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. V odôvodnení odvolania nesúhlasil s názorom krajského súdu, že žaloba bola podaná dôvodne, nakoľko dôvod, ktorý namietal v žalobe, nebol dôvodom

na zrušenie rozhodnutia žalovaného Ministerstvom pôdohospodárstva SR Bratislava. Krajský súd podľa jeho názoru nesprávne vyhodnotil dôkazy a opieral sa iba o tvrdenie žalobcu. Krajský súd pochybil, keď konanie nezastavil podľa § 250i ods. 4 OSP, pretože napadnuté rozhodnutie bolo zrušené na základe protestu prokurátora a na rozhodnutie o trovách konania nesprávne aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 druhá veta OSP.

Žalobca odvolací návrh nepodal, odvolaniu žalovaného, ktoré prevzal dňa 21. júla 2010, sa nevyjadril

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy (piata časť druhá hlava) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250h ods. 2 OSP až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

V prejednávanej veci sa začalo konanie na návrh žalobcu. Jedným z procesných práv žalobcu je aj disponovanie so žalobou. Na základe tejto dispozičnej zásady môže žalobca, pri splnení podmienok uvedených v ustanovení § 250h ods. 2 OSP, vziať žalobu celkom alebo sčasti späť.

Nesporným je, že žalobca vzal svoju žalobu celkom späť do rozhodnutia súdu, preto krajský súd postupoval správne, keď podľa § 250d ods. 3 OSP konanie zastavil. Na platnosť späťvzatia žaloby žalobcom nemá vplyv skutočnosť, že tento procesný úkon vykonal na základe výzvy súdu.

Z týchto dôvodov námietka žalovaného vznesená v odvolaní, že uznesenie krajského súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a že konanie malo byť zastavené podľa § 250i ods. 4 OSP, je vo vzťahu k výroku rozhodnutia krajského súdu bez právneho významu, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky v časti zastavenia konania uznesenie Krajského súdu v Prešove podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Krajský súd konanie zastavil a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 druhá veta OSP. Pri zastavení konania nemá zásadne žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Za podmienok uvedených v ustanovení § 146 ods. 2 OSP však možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť hradiť druhému účastníkovi náklady zastaveného konania. Pri postupe podľa § 146 ods. 2 OSP súd skúma, či niektorý z účastníkov **zavinil** zastavenie konania.

Aj v správnom súdnictve však žalobca môže vziať žalobu späť z dôvodov, ktoré neznamenajú neúspech, ale sú v príčinnej súvislosti s legalizáciou postupu a rozhodovania správneho orgánu (napr. v dôsledku autoremedúry alebo ako v danej veci v dôsledku zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia ústredným orgánom štátnej správy v mimo odvolacom konaní).

Zo zákona nevyplýva jednoznačne, či súd v tomto prípade môže aplikovať ustanovenia upravujúce náhradu trov konania v tretej časti OSP alebo má aplikovať iba ustanovenie § 250h ods. 2 OSP veta za bodkočiarkou, ktoré nasvedčuje tomu, že bez zreteľa na ďalšie v prípade späťvzatia žaloby v správnom súdnictve, treba žalovanému vždy priznať náhradu trov konania, ktoré vynaložil.

Podľa § 146 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však

pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa judikatúry slovenských súdov ak žalobca vezme žalobu späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta OSP zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy (k tomu pozri najmä Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 1992 uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Slovenskej republiky č. 5/1993 na str. 169 pod č. Rc 49/1993).

Žalobca podal žalobu o zrušenie rozhodnutia žalovaného z 19. marca 2009 č. 09/00142-FA. Podaním doručeným krajskému súdu 23.04.2010 vzal svoju žalobu celkom späť a uplatnil si náhradu trov konania v sume 444,03 eura, pretože žalobu podal správne a iba v dôsledku protestu prokurátora z 20.05.2009 došlo k odstráneniu nezákonnosti.

Na základe obsahu spisu a dokladov v ňom založených je zrejmé, že žalobca vzal svoj návrh späť vzhľadom na výsledok konania o proteste prokurátora, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušené. Na základe uvedeného skutkového stavu nie je možné urobiť právny záver, že dôvodne podaný návrh bol **vzatý späť pre správanie žalovaného**. Keďže konanie bolo zastavené a nie je možná aplikácia § 146 ods. 2 druhá veta OSP, potom so zreteľom **na procesný výsledok konania**, krajský súd nepostupoval správne, keď rozhodol o priznaní náhradu trov konania žalobcovi.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách konania podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 220 OSP zmenil tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, nakoľko konanie bolo zastavené a neboli dané zákonné predpoklady pre použitie ustanovenia § 146 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, ani pre použitie § 250h ods. 2 veta za bodkočiarkou, keďže žalovaný náhradu trov konania neuplatňoval (§ 151 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Nakoľko v prejednávanej veci krajský súd priznal náhradu trov konania advokátovi, pre úplnosť sa žiada uviesť, že podľa ustanovení o trovách konania Občianskeho súdneho

poriadku, právo na náhradu trov konania majú účastníci. Podľa § 149 ods. 1 OSP prisúdená náhrada trov konania sa len platí advokátovi, t. j. je platobným miestom.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa 224 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 2 OSP, keď žalobca v odvolacom konaní trovy neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania nevzniklo a navyše mu nevznikli ani žiadne trovy.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková